

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

I S 117/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 13 marca 2024 r.

odrzuca skargę

UZASADNIENIE

Pismem z 1 stycznia 2023 r. adw. A. N. – pełnomocnik M. J. (dalej: Skarżący)
wniósł o:

1. stwierdzenie, że w sprawie o sygn. akt I S 117/23, toczącej się przed Sądem
Apelacyjnym w Katowicach, nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. zasądzenia od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Katowicach
na rzecz Skarżącego kwoty nie mniejszej niż 6000 zł oraz kosztów
zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pełnomocnik Skarżącego przywołał liczne orzeczenia krajowych
oraz międzynarodowych organów judykacyjnych. Ponadto przytoczył – w jego ocenie
poprawną – wykładnię przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: „u.s.p.p.”), przepisów k.p.c. oraz Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. nr 78, poz. 483 z późn. zm., nie odnosząc się jednak do postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach, w którym to miało dojść do przewlekłości postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.s.p.p. strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Po dokonanej na potrzeby rozpoznania niniejszej skargi analizy akt sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt I S 117/23, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że sprawa ta dotyczyła rozpoznania przez Sąd Apelacyjny innej – złożonej przez Skarżącego – skargi na przewlekłość postępowania, toczącej się przed Sądem Okręgowym w Katowicach o sygn. akt III S 34/23, które to zostało wszczęte wskutek złożenia przez Skarżącego pierwotnej skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym w Katowicach w sprawie o sygn. akt I Co 1995/22. Ponadto, że w ramach rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w Katowicach skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w Katowicach, zapadło – zamykające postępowanie o sygn. akt I S 117/23 – postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 13 września 2023 r.

Jak wynika z ugruntowanej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego niedopuszczalne jest złożenie skargi na przewlekłość postępowania, wszczętego wskutek uprzedniego złożenia skargi na przewlekłość postępowania (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 15 września 2006 r., II CNP 57/06; z 14 lipca 2011 r., III SPP 16/11; z 19 września 2019 r., I NSP 94/19). Co więcej w ślad za art. 5 ust. 1 i 2 u.s.p.p. dopuszczalne jest złożenie skargi wyłącznie w ramach toczącego się postępowania. Innymi słowy momentem

granicznym – uniemożliwiającym nadanie skardze ewentualnego biegu jest moment wydania orzeczenia kończącego dane postępowanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 października 2012 r., III SPP 61/12; z 21 października 2014 r., III SPP 221/14). Przedkładając powyższe na grunt przedmiotowego postępowania okolicznością bezsporną jest to, że w ramach rozpoznania pierwotnej skargi Skarżącego zapadło orzeczenie kończące to postępowanie. Tym samym sprawa o sygn. akt I S 117/23 została zakończona jeszcze przed złożeniem przez Skarżącego przedmiotowej skargi. Równie bezsporną okolicznością jest to, że niedopuszczalne było złożenie przez Skarżącego skargi na przewlekłość postępowania w przedmiocie rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania. Z powyższych względów nie może budzić wątpliwości, iż z przyczyn formalnych skargę Skarżącego należało odrzucić.

Uzupełniając należy nadmienić, że skarga Skarżącego jako niezawierająca okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania uniemożliwia sądowi rozpoznającemu skargę ocenę czynności sądu orzekającego wymienionych w art. 2 ust. 2 u.s.p.p. Jest to konsekwencją sformułowania art. 6 ust. 2 u.s.p.p. tj. przepisu określającego wymogi w stosunku do tego rodzaju pism procesowych. Wspomniane wymogi mają konstrukcyjny (nieusuwalny) charakter. Ich niespełnienie skutkuje zatem odrzuceniem skargi bez wzywania do uzupełnienia jej braków (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 113/05; z 5 czerwca 2007 r., III SPP 16/07).

Mając to na uwadze, Sąd postanowił jak w sentencji.

[SOP]

[a!]